

2. Efter § 4, stk. 2, 1. led, skal fuldbyrdelsen i videst muligt omfang ske efter danske regler. Udtrykket »i videst muligt omfang« indebærer en modifikation i forhold til den bestående ordning, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at fuldbyrdelsen sker efter danske regler, jf. § 10, stk. 2, i loven om international fuldbyrdelse af straf m.v.

§ 10, stk. 2, er på dette punkt videreført i uændret form fra den oprindelige formulering i § 8, stk. 2, i lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. Af forarbejderne til denne bestemmelse fremgår, at der med udtrykket: »fuldbyrdelsen skal ske efter danske regler« menes, at fuldbyrdelsen sker i danske institutioner efter de for disse institutioner gældende bestemmelser, og at der kan ske prøveløsladelse og benådning efter danske regler, jf. herved Folketingstidende 1970/71, tillæg A, sp. 1118.

At opretholde et lignende ubetinget krav til fuldbyrdelsen af tribunalets domme kan muligvis være en hindring for en i øvrigt acceptabel fuldbyrdelsesordning med tribunalet, dels fordi afsoning af tribunalets domme efter statuttens art. 27 sker »under tilsyn af« tribunalet, dels fordi benådningskompetencen efter statuttens art. 28 principielt henhører under tribunalet. Om prøveløsladelseskompetencen giver statuten ingen udtrykkelige regler, men bestemmelsen om, at afsoningen sker under tribunalets »tilsyn«, kan imidlertid ikke afvises efter omstændighederne at indebære et krav fra tribunalets side om f.eks. at blive hørt inden en eventuel beslutning om prøveløsladelse.

Lovforslagets § 4, stk. 2, 1. led, er herefter affattet således, at fuldbyrdelsen som udgangspunkt fuldt ud skal ske efter danske regler. Bestemmelsen tager imidlertid samtidig højde for, at eventuelle modifikationer kan gøres på dette punkt som led i aftalen med tribunalet om overførelse af straffuldbyrdelsen i det enkelte tilfælde. Det skal herved tages i betragtning, at også vilkår, der indebærer en fravigelse fra de danske regler om fuldbyrdelse, skal godkendes af domstolene, for at aftalen kan danne grundlag for fuldbyrdelsen i Danmark, jf. lovforslagets § 4, stk. 4, og pkt. 4 nedenfor.

Efter § 4, stk. 2, 2. led, er det et ufravigeligt krav, at fuldbyrdelsen i Danmark ikke må medføre skærpeelse af domfældtes strafferetlige situation. På dette punkt opretholdes den bestående ordning uændret.

Ved bestemmelsen, der er udtryk for et centralt princip i de europæiske konventioner om overførelse af straffuldbyrdelse, sikres det, at en aftale med tribunalet om overførelse af straffuldbyrdelsen til Danmark alene kan være til fordel for den domfældte.

3. I § 4, stk. 3, bestemmes, at justitsministeren i forbindelse med en afgørelse om overførelse af straffuldbyrdelsen efter § 4, stk. 1, fastsætter, i hvilket omfang de bestående regler på området skal finde anvendelse som led i aftalen med tribunalet.

Udgangspunktet for forhandlingen med tribunalet vil være de bestående regler i loven om international fuldbyrdelse af straf m.v., herunder også om omsætning og tilpasning. På den anden side må det som følge af den særlige ordning, der efter statuten gælder for tribunalet, antages, at visse fravigelser, herunder også for så vidt angår spørgsmålene om omsætning og tilpasning, i givet fald kan komme på tale, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 7.2.3. Af lovforslagets § 4, stk. 4, følger imidlertid, at eventuelle fravigelser, der vil skulle danne grundlag for fuldbyrdelsen i Danmark, altid skal forelægges domstolene til godkendelse som led i prøvelsen af aftalen med tribunalet, jf. pkt. 4 nedenfor.

4. § 4, stk. 4, indebærer som nævnt ovenfor, at ingen, der er domfældt ved tribunalet, vil kunne afsone dommen i Danmark, uden at der til grund for fuldbyrdelsen foreligger en dansk dom. En administrativ afgørelse kan således efter bestemmelsen ikke udgøre grundlaget for afsoning i Danmark.

Den foreslåede ordning svarer på dette punkt til den gældende ordning om overførelse af straffuldbyrdelse på grundlag af domme, der er afsagt af en fremmed stats nationale myndigheder. Også i forhold til tribunalet vil det således efter Justitsministeriets opfattelse kunne give anledning til principielle betænkeligheder, såfremt man rent administrativt kunne træffe afgørelse om grundlaget for fuldbyrdelse af domme i Danmark.

I formuleringen »til godkendelse« ligger først og fremmest et forbehold om, at aftalen med tribunalet ikke er åbenbart uforenelig med landets retsorden eller grundlæggende danske retsprincipper. Et led i domstolsprøvelsen vil også være, at fuldbyrdelsen ikke medfører skærpeelse af den domfældtes strafferetlige situation, jf. § 4, stk. 2. Til illustration kan nævnes, at en dom fra tribunalet på 4 års ubetinget fængsel ikke som led i en aftale om overførelse af straffuldbyrdelsen til Danmark kan ændres til 6 års fængsel med den begrundelse, at de danske regler om prøveløsladelse som udgangspunkt ville indebære prøveløsladelse efter afsoning af 2/3 af straffen, dvs. 4 år.

Ud over en godkendelse af aftalen vil domstolen eventuelt skulle foretage omsætning eller tilpasning af tribunalets dom.

Kravet om godkendelse i lovforslagets § 4, stk. 4, er ufravigeligt. Det indebærer, at enhver aftale, der